

deres Kontorer aabne i det mindste til Kl. 6 og maatte endnu længere, og naar de saa Underretning inden den Tid, maa det være nok; saa er der ingen Grund til at give dem hele den paafølgende Dag ekstra. Det er jo nemlig Skipperens Interesse at blive ekspederet saa hurtigt som muligt. Dertil er at bemærke, at ganske vist forholder det sig jo nok saaledes, at de fleste Handelskontorer ville være aabne i det mindste til Kl. 6, men efter Flertallets Mening er der ikke blot Spørgsmaal om, hvor længe overhovedet man kan forlange, at vedkommende Købmænd skulle være rede til at tage imod Bested, men man maa ogsaa billigvis give dem en vis Frist eller Tid til at arrangere sig, saaledes at de kunne den følgende Dags Morgen begynde paa den Indlastning eller Udlosning, hvorefter der er Tale. Jo kortere man sætter Biggetiden, og jo større Ansvar man lægger paa Købmanden, naar han ikke bliver færdig i rigtig Tid, desto nødvendiggere er det jo at give ham den fornødne Frist til at kunne arrangere alt til Indlastningen eller Udlosningen. Det vil ses, at i mange Tilfælde er det kun saa Dage, der gives Købmanden til at laste og losse, og for saa vidt det, der skal indlastes eller udlooses, er af mere fart Natur, f. Eks. Korn, som let kan tage Slæde ved Hugtighed o. s. v., kan den Tid efter Omstændighederne blive knap nok. Det maa han nu finde sig i, men netop naar man stiller det Forlangende til ham, at han skal benytte de Dage, der stilles til hans Disposition, rask, energisk, hurtigt, synes det rimeligt og billigt, at man ogsaa giver ham nogen Tid til at arrangere sig. Det kan ofte indtræffe, at Skibet kommer paa en Dag, da Købmanden slet ikke har ventet det, og det er ganske sandt, at han kan nok saa Bested derom, naar Skipperen blot melder sig inden Kl. 6, men hvad der ikke er givet, er, at han fra Kl. 6 Eftermiddag kan saa truffet de fornødne Foranstaltninger, saa at han den paafølgende Søndags Morgen kan begynde Arbejdet med at indlaste eller udlosse. Naar det er større Partier, hvorefter er Spørgsmaal, vil der udtræves ikke blot større Arbejdspersonale eller maatte et større Antal Vogne og maatte andre Apparater, Kraner o. s. v., og det kan ingenlunde forudsættes, at Købmanden altid kan saa det bragt i Orden fra Kl. 6 Eftermiddag til den næste Dags Morgen. Derfor har det forekommet Flertallet, at det er noget betænkligt at forandre denne Tid fra Kl. 4 til Kl. 6. Kl. 4 er ogsaa det Klokket, man er bleven staaende ved i Norge og

Sverige, og det forekommer i alt Fald mig, at det ikke skal kunne paabises med nogen overbevisende Strøme, at det vil være rigtigere at sætte Kl. 6 i Stedet for Kl. 4. Jeg tror, at der i det, jeg her har anført, er adskilligt, der taler til Fordel for at beholde Kl. 4 fremfor at sætte Kl. 6. — Jeg har nu kun et Forslag tilbage, nemlig det, der er stillet til § 119. Endringsforslaget gaar ud paa at give kortere Biggetid eller færre Biggedage til Indlastning eller Udlosning over for smaa Skibe. Det mindste Antal Biggedage, hvorefter der efter Lovforslaget er Tale, er 4 Dage. Forslaget gaar ud paa, at der kun skal være 2 Biggedage for Skibe ikke over 20 Tons, og kun 3 Biggedage for Skibe over 20, men ikke over 35 Tons. Med Hensyn til dette Forslag skal jeg sige, at jeg tror, at det maa erkendes, at der virkelig lader sig anføre noget til Fordel for det. Det skal erkendes, at naar Skibene ere smaa, vil der i Reglen ikke udfordres saa mange Biggedage, og det kan naturligvis være af Interesse for smaa Skibe ikke at blive opholdte længere end nødvendigt. Paa den anden Side har Flertallet ment, at det var at gaa for vidt i Detail at dele det her i to Dele, saaledes at man satte en Takst paa Skibe under 20 og en anden Takst paa Skibe mellem 20 og 35 Tons. Dertil kommer, at man ogsaa har nogen Betænkelse ved at gaa ned til to Biggedage, idet det jo indrømmes, at der saare let kan komme noget i Vejen for Indlosning eller Udlosning paa enkelte Dage, om ikke andet, saa kan Vejret være af den Bestaffenhed, at det saa at sige bliver umuligt at indlosse og udlosse. Det er et Punkt, jeg ikke kan andet end antage, at det vel maa kunne lykkes Udvalget at blive enigt om ved nogen Smødeførommenhed fra begge Sider. Jeg for mit Vedkommende vilde ønske, at Mindretallet vilde tage dette Forslag tilbage over for en Udtalelse af mig om, at Spørgsmaalet da skal blive underkastet en ny Overvejelse i Udvalget inden tredje Behandling. Hvis Endringsforslaget fastholdes, kan jeg ikke andet end opfordre det høje Ting til ikke at vedtage Endringen ligeledes i Henshold til en Udtalelse fra min Side om, at Spørgsmaalet da skal blive gjort til Genstand for Overvejelse for at komme frem i alt Fald i en ny Skikkelse til tredje Behandling.

Hermed anbefaler jeg altsaa de foreliggende Udvalgsændringer til Vedtagelse, hvorimod jeg i Henshold til det, jeg har anført, maa fraraade Tinget at vedtage Mindretallets Endringsforslag.